

[Sundhedsministeren]

debærer også, at bemanningen må reduceres, uden at aktiviteten ændres.

Aktiviteten på Sexologisk Klinik på rigshospitalet vil blive opretholdt i uændret omfang gennem en mere hensigtsmæssig udnyttelse af lægeressourcerne. Sexologisk Klinik er en del af Psykiatrisk Afdeling O. I tilfælde af, at lægebemanningen er utilstrækkelig, vil det efter aftale i ledelsen være muligt at trække på den øvrige afdelings lægeressourcer.

Rigshospitalet får indtægter på Sexologisk Kliniks virksomhed, hvilket også gør sig gældende for langt hovedparten af hospitalets øvrige funktioner. Isoleret set har klinikkens indtægter og udgifter stort set balanceret gennem årene. Rigshospitalets samlede økonomiske problemstilling er imidlertid, at udgifterne overstiger indtægterne samt den statslige finansiering, der er stillet til rådighed. Hospitalets ledelse har derfor truffet beslutning om at reducere bemanningen på en række funktioner, herunder også Sexologisk Klinik.

Spm. nr. S 69

Til *sundhedsministeren* (16/1 91) af:

Rosing (S):

»Kan ministeren bekræfte, at forvaltningen for Grønlands sundhedsvæsen opfatter de under forvaltningen og dermed Sundhedsministeriet ansatte som illoyale over for deres arbejdsgiver og truer dem med fyring, hvis de udtaler sig om forholdene på deres arbejdsplads?«

Begrundelse

Formanden for Grønlands Lægekredsforening udtaler ifølge Politiken den 14. januar 1991, at »statens sundhedspersonale i Grønland har fået mundkurv på . . . På den måde tvinges især de grønlandske medarbejdere til at svigte deres samfund.«

Svar (24/1 91):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg kan naturligvis generelt afkræfte, at ansatte i Grønlands sundhedsvæsen bliver truet med fyring, hvis de udtaler sig om forholdene på deres arbejdsplads.

Sundhedsforvaltningen i Grønland har således ikke som påstået forbudt ansatte at udtale sig om sundhedsvæsenet. Tværtimod er der sat

en lokal sundhedsplanlægning i gang i samtlige sundhedsdistrikter, hvor såvel ansatte som borgere i almindelighed er involveret i en kritisk gennemgang af sundhedsvæsenet, og hvor der således er åbnet mulighed for debat samt adgang til dialog med sundhedsvæsenets ledelse.

Ved siden af den generelle ytringsfrihed forudsættes i almindelighed tilstedeværelsen af en vis loyalitet mellem en ansat og dennes ledelse. Denne loyalitet kan betyde, at visse helt konkrete problemer og forhold på arbejdspladsen sædvanligvis først bør rejses ad de sædvanlige kommandoveje inden for organisationen.

Sundhedsforvaltningen oplyser, at man i enkelte tilfælde har retvist medarbejdere, der ikke har været bekendt med, eller som ikke har overholdt de sædvanlige kommandoveje, men der har altså som nævnt ikke været tale om udledning af advarsler eller trusler om fyringer i forbindelse hermed.

Jeg kan tilføje, at sundhedsforvaltningen i anledning af spørgsmålet har bedt om en redegørelse fra formanden for Grønlands Lægekredsforening, Knud Erik Kleist, der i pressen er blevet citeret for udtalelser om, at medarbejdere i sundhedsvæsenet er blevet truet med opsigelse som følge af udtalelser om sundhedsvæsenets forhold. Lægekredsforeningens formand har bekræftet, at der ham bekendt ikke som omtalt er uddelt advarsler eller trusler om fyringer.

Spm. nr. S 71

Til *socialministeren* (16/1 91) af:

Grete Schødt's (S):

»Hvad agter ministeren at foretage sig over for de kommuner, der ikke lever op til intentionerne i bistandslovens § 53 og cirkulæret af 30. oktober 1980 om praktisk bistand i hjemmet?«

Begrundelse

Mange kommuner reducerer for øjeblikket hjemmehjælpen til de ældre uden forudgående individuel vurdering. Man fjerner f.eks. generelt hjælp til rengøring eller erstatter hjælp til indkøb med mulighed for bestilling af varer, der skal bringes ud fra butikkerne mod gebyr for udbringning.

På denne baggrund ønskes ministerens vurdering af, hvornår en kommune overtræder lovgivningen, herunder om det er lovligt gene-